

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

NR. 10

DECEMBER 1948

4. AARG.

NYTÅRSBETRAGTNINGER

Det år, der nu er ved at rinde ud, har været præget af forberedelserne til og afholdelsen af de olympiske lege i London, og nu i den senere tid af de mange udenlandske tilbud til danske fodboldspillere om at blive professionelle — antagelig medført af den udmærkede indsats Danmark gjorde på fodboldens og andre områder under legene —. Lad mig da knytte nogle ord hertil, da læserne jo gennem bladets tidligere numre er velorienteret om vore holds placeringer samt kommentarerne hertil.

Vor klubs stilling til de olympiske lege er tidligere klarlagt, og det må siges, at den langvarige opbygning af spillernes kondition viste sig at opfylde de forventninger, der var stillet til spillernes kunnen, når fysikken var udnyttet til det yderste.

Dette var vi i »FREM« ganske på det rene med, men også med, at et sådant træningsprogram kun ville være muligt at gennemføre ved særlige begivenheder, når det som hos os drejer sig om amatører. For dette sidste forudsætter, at idrætten kun tager en rimelig tid af fritiden, således at træningen føles som en adspredelse, samtidig med at legemet får den nødvendige kondition og opøvelse af de specielle færdigheder. Det fulgte langvarige træningsprogram vil efter vor formening ikke være gennemførligt, for spillerne vil føle det som en tvang, og det giver let anledning til frafald og surhed, og for fodboldspillernes vedkommende er den samlede træning og liv og lyst nødvendigt for at give det fulde udbytte såvel for den enkelte som for et hold.

Noget andet er, når spillerne er professionelle eller de som nogle steder får kontant godtgørelse såvel for kampe som for træningstimerne — så bliver det en forlængelse af den almindelige arbejdstid, og betalingen indgår i den enkeltes

almindelige budget som et beløb, vedkommende regner med og dårligt kan undvære. Det kan desværre af og til være sådan, at en amatørspiller med særlig talent gennem ungdomsårene dyrker sin hobby så meget, at hans evner og kundskaber ikke altid bliver udnyttet, således at hans chancer i tilværelsen senere bliver ringere end de burde være.

Jeg benytter denne lejlighed til at indskærpe vore ungdomstrænere ikke at overdrive træningstimerne, således at der også bliver den fornødne tid for såvel drenge som ynglinge til at interessere sig for andre ting end fodbold. Det har været fremført et par steder, at en fader i en provinsby skrev til en klub, om den megen træning og kampe virkelig var nødvendig, for hans dreng gik sådan op i dette, at forældrene så alt for lidt til ham, og de ville nødtigt nægte ham at deltage, når drengen af træneren var blevet tilsagt til at møde enten til teori, træning eller kamp.

Dette sidste var et lille sidespring — man kan kun mene, at der er noget skæbnens ironi i dette, at »FREM« var passiv indstillet overfor Danmarks deltagelse i fodbold i London, og det nu efter legene har vist sig, at vor klub har måttet afgive (foreløbig) 3 spillere til udenlandske professionelle klubber.

I forrige nummer gjorde jeg rede for John Hansens tilfælde og min og klubbens syn på spørgsmålet om spillernes »overgang«. At vi i »FREM« i høj grad beklager, det der er sket, og stærkt vil savne disse spillere, er indlysende, men så længe idrætten i Danmark ledes efter rene amatørprincipper — og dette håber vel de fleste vil være muligt endnu et godt stykke tid fremover — må vi i »FREM« og andre steder tage udviklingen, som den kommer, og benytte

fortsættes side 3).

Spot og skade følges som bekendt ad, og den sidste tids afgang af vore 1. holds-spillere til de proff. jagtmarker har i et par af vore dagblade medført nogle syrlige og hånlige bemærkninger om klubben efter de sidste par kampe. Ja, — vi havde endda ventet senere at se en nekrolog over vor tilværelse i 1. division. Det er selvfølgelig rigtig, at afgangen af tre forwards inden for så kort et tidsrum er et alvorligt slag, men heldigvis er vi i besiddelse af så mange points, at situationen i den nuværende turnering ikke er umiddelbar kritisk. Og til den udtalelse jeg så et eller andet sted, at det var »beskæmmende« at så stor en klub som FREM ikke havde ungdom parat til afløsning af de bortdragne, er der kun at sige, at vi ikke uddanner 1. divisionsforwards på samlebånd. Det sker yderst sjældent, som jeg tidligere har skrevet, at der blandt den ungdom, som bliver seniores, er folk med evner til at gå lige ind på et 1. divisionshold, ligesom det hænder, at den eller de, man har til troet muligheder, ofte skuffer forventningerne og ikke svarer til det, som deres spil i ungdomsafdelingen gav løfter om. Det tager sin tid at indspille nye folk, og man må sommetider have megen tålmodighed, og det vil tage sin tid igen at finde frem til forwards af samme klasse som de bortdragne. Den slags spillere har ingen klubber blandt deres reserver, vi heller ikke, og ingen her i klubben er grebet af panik af den grund. Vi har altid kunnet skifte holdet ud i en jævn kontinuerlig bevægelse gennem mange år. Se blot på, hvad der er udskiftet af virkelige gode spillere gennem de sidste 4—5 år, og alligevel har klubben holdt sig i toppen af dansk fodbold. Og vor ungdomsafdeling er større end nogensinde, ja — har været ved at sprænge alle rammer, og der skal komme fornyelse, men ligesom med vin, er der selvfølgelig gode og dårlige årgange imellem, og det er vanskeligt at sige, om de sidste årgange hører til den ene eller anden kategori, før de har været »lagret« i nogen tid, d. v. s. før de er vokset rigtig til og fået chancen for at vise, hvad de duer til.

Vi beder heller ikke om medlidenhed for de tab, der har ramt os, for vi ved, at det er de klubbers lod, som har gode forwards i denne mærkelige tid, hvor det krigshærgede Europa tørster efter forwards, at måtte aflevere dem til de mellemeuropæiske fodbold-cirkus! At det var de olympiske lege og resultatet derovre, som først og fremmest er skyld i, at søgelyset i dette efterår er rettet på dansk og svensk fodbold, kan der ikke være tvivl om. Og det giver mig anledning til at minde om, at jeg tidligere her har givet udtryk for klubbens synspunkt dengang, da Danmarks deltagelse i fodbold i London skulle bestemmes. Vi var en af de få, måske den eneste, der talte imod deltagelse. Vi mente, at de mange penge, det ville komme til at koste, kunne gives bedre ud, og at vi, mod de modstandere vi kunne risikere at møde, ikke havde noget at hente. (Man vidste ikke på det tids-

punkt, om de forskellige lande ville stille op med deres saakaldte »amatører«, Sydamerika f. eks. — ja, at selv Sverige var ved at få samvittigheds-skrupler, da de så det første udkast til den olympiske ed!). Og videre pegede vi på den risiko, at dansk fodbold kunne få en eller anden »hovedpine«, mest naturligvis ved at blive slået ud i første omgang. Nu er der indtrådt en anden »hovedpine« på trods af resultatet, eller måske rettere — i kraft af resultatet — og det er den, at vore bedste spillere ligefrem bombarderes med mere eller mindre favorable tilbud om at »gå over«. At det i særlig grad har ramt os, er måske en slags nemesis!

Gode forwards har altid stået på ønskesedlen, og der er intet mærkeligt i, at det er dem, som får tilbudene, men svenske forwards som Nordahl, Gren og »Garvis« Carlsson har endnu stået for fristelsen, endskønt tilbudene til dem ligger på højde med det, som John fik. — Der må trods alt stadig være en lille smule penge at tjene i svensk fodbold, når man kan sige nej til så mange penge.

John fik en god kontrakt og er sikkert den eneste af de bortdragne, som virkeligt vil få noget ud af at blive professionel, men hvordan Italien kan bruge så mange penge til at importere en fodboldspiller for, ja — det forstår man ikke. Landet har været i krig, — ovenikøbet på den forkerte side —, men synes nu at flyde med »mælk og honning« og har altså råd til at bruge fremmed valuta til sådant formål, — forstå det hvo der kan!

De franske kontrakter er meget mindre tillokkende, og den sidste endda behæftet med en så iøjnefaldende mangel, at man ikke forstår, at den blev accepteret, men eventyrlysten, måske lysten til også »at ville være med« og så den forlorne glorie, der står om tilværelsen for den professionelle spiller, var altså stærkere end de advarsler, som blev fremført. Men eftersom franske klubber ikke må købe spillere efter 1. december, må man vel formode, at vi får fred fra den kant foreløbig, og så håbe, at dette udprægede krigstidsfænomen er forbi.

En udtalelse af en af de bortdragne, af hvem husker jeg ikke, det er ligegyldigt i denne forbindelse, om, at der var jo altid en chance for at vende hjem igen og spille fodbold som amatør, når den i lovene fastsatte karantænetid, 2 år, var udstået, rejser et problem. I D. B. U.s amatørbestemmelser står der følgende: »Den, der har mistet sit amatørskab, kan efter ansøgning til D. B. U. få dette igen, dog tidligst et år efter ansøgningens indgivelse og mindst to år efter sidste forseelse mod amatørreglerne, jfr. D. B. U.s love § 21.«

I § 21 læser man følgende: »Den, hvem amatørskabet er frakendt, eller som er udelukket for steds fra deltagelse i kampe og opvisninger, kan kun generhverve sin amatørværdighed eller ret til kampdeltagelse ved kendelse af den myndighed, som har afsagt den endelige kendelse, eventuelt højere myndighed. Sagen kan kun fremmes, såfremt den anbefales af D. B. U.s forretningsudvalg.« —

Det, der altså i hovedsagen er tænkt på i disse linier, er de overtrædelser, som pådømmes af boldsportens organer, altså tilfælde som Arne Sørensens og Kaj Hansens, og i mindre grad spillere som ønsker at vende tilbage til amatørsporten efter frivilligt at være »gået over«. Man husker vel bedst tilfældet med »Carl Sko« —, som efter i nogle år at have spillet prof. fodbold for Glasgow Rangers, vendte tilbage og, efter en karantæne, fik sit amatørskab tilbage og spillede et par år for B. 1903. Carl Hansen fik vist ikke noget beløb for at skrive kontrakt og havde som spiller den sædvanlige gage og bonus.

Men det må efter min mening være udelukket, at spillere, som har fået en større sum penge, i et tilfælde endda en formue, kan vende tilbage til amatørsporten, selv efter den i lovene fastsatte karantæne. Det vil i alle tilfælde være mod ånden i lovene, og man ville være ude på gyngende grund, dersom det kunne lade sig gøre. At en sådan spiller kan få lov til at spille motionsfodbold igen som amatør, allright — det kan ingen have noget imod, men hvor det gælder kamp om points i de bedste rækker i vore turneringen, ja — det må efter ånden og meningen med amatørsporten være udelukket.

Året, som nu er gået med sine glæder og uundgåelige skuffelser, har været langt, og de fleste indenfor klubben, spillere som ledere, glæder sig nu til et par måneders pause. Hvad det nye år vil bringe er ikke godt at vide, men det kan se ud, som om en noget trangere tid forestår, indtil vi får tømret en ny forward-kæde sammen igen. Vi har dog stadig den gode stamme tilbage, og jeg har den tiltro til klubbens unge, at det ikke vil tage så forfærdelig lang tid. Og med den energi og interesse, som stadig udvises fra trænerne i ungdomsafdelingen, i forbindelse med, at det er lykkedes bestyrelsen at genengagere Mountford til Juli 1952, så er det med fortrøstning, man ser fremtiden imøde.

Red

(fortsat fra side 1).

de spillere, der er til disposition, selvom spillet i en overgang måske bliver mindre godt. Man kan sikkert samtidig gå ud fra, at disse store tilbud kun er af kort varighed — betinget af forholdene i de pågældende lande efter krigen. — Der er ingen grund til at gå i rette med de spillere, der efter moden overvejelse går over for at forbedre deres nuværende eller fremtidige udsigter. — Men det spørgsmål melder sig, om det ikke havde været ligeså heldigt, om F. I. F. A.s bestemmelser havde fastsat, at en spiller kun personligt måtte modtage en vis procentdel af overgangssummen, og resten af beløbet kunne da f. eks. gå til det pågældende lands forbund til spilleformål.

Vort førstehold startede i efteråret fint og stiledede efter at vinde pokalen til ejendom, men efter det ret uventede nederlag til »1903« i turneringskampen, og som burde have givet en lære, tabte de alligevel også i semifinalen og holdets spil har i de senere kampe været mindre tilfredsstillende, og i de allersidste kampe efter at John var borte, har gnisten været borte, og spillerne synes at være uden tro på, at vi trods Johns og Kai's fravær kunne score de fornødne

mål, hvilket måske kan siges kun er en naturlig reaktion, der nok skal blive afhjulpet, når afløserne er blevet spillet ind.

Der forestår træneren og spilleudvalget samt naturligvis de aktive spillere et stort træningsarbejde i vinter inden forårsturneringen, men lad os vise, at vi magter opgaven og bevarer positionen.

Kricket er i de sidste numre udførligt refereret, og jeg må desværre sige, at jeg personlig ikke tror på, at vi i »FREM« kan få virkelig liv i dette spil — dette viser sig ved den manglende fornyelse fra ungdomsafdelingerne. Det har ikke i de sidste år været muligt at stable et hold på benene, trods de interesseredes anstrengelser for at skabe interesse bl. a. ved at ældre deltagere yderligere tager sig af drengenes opøvelser — der møder praktisk talt ikke en eneste dreng til de fastsatte træningstider. — Det må så blive ledelsens og generalforsamlingens sag at afgøre, om de penge, klubben ofrer på cricket, kan finde anvendelse på bedre måde, hvor et større antal medlemmer kan høste udbytte i stedet for den desværre hos os alt for »lille trofaste flok«.

Ungdomsafdelingen har som tidligere arbejdet godt, og resultaterne ligger nogenlunde på linie med, hvad de plejer.

Vore 3 hold i pokalturneringen lever endnu, og der burde være gode chancer for at komme videre, og blandt det store materiale, som ungdomsafdelingerne arbejder med, vil der næppe være tvivl om, at klubben kan hente fornyelser opefter, på samme måde som dette har været muligt for klubben i de sidste 20—25 år.

Økonomisk har 1948 været fint — måske det bedste overhovedet i klubbens tid, og med en sportslig og økonomisk administration efter vore sædvanlige linier kan der kun være grund til at se det kommende år i møde med fortrøstning.

Jeg siger tak til de forskellige, der indenfor klubben har haft et hverv at udføre, og navnlig takker jeg vor sekretær og vor træner Mountford for deres aldrig svigtende interesse, og at vi altid har været fuldt ud tilfreds med trænerens arbejde ses bedst deraf, at klubben har sluttet ny kontrakt med Mountford for en periode af 3 år.

Jeg ønsker hermed glædelig jul og godt nytår til klubbens funktionærer og til alle medlemmer, ledere såvel som spillere og venner udenfor klubben, og siger dem tak for deres indsats i det svundne år.

B. Langvold.

Baby House

Frederiksborggade 25
Byen 2555

... har Barnevognen De søger

Barnevogne med Staalkasse — forchr.
Udstyr — eng. Voxdug — Svane- eller
Vendestyr i den helt gamle Udførelse.
De bør se ind og evt. sikre Dem en
af disse Vogne.

Lille Udbetaling — smaa Rater.
Klapvogne, Dukkevogne og Baby-Ud-
styr sælges paa Rate.

Anførerens Bemærkninger

Ja, saa sluttede et begivenhedsrigt Aar — hvis Start i Januar begyndte med Olympiadetræning og sluttede med et for os katastrofalt Spillertab til professionelle Klubber igennem et underjordisk Agentur her i København.

Olympiadetræningen, som foregik i Nordsjællands Skove, et Par Gymnastiksale, Utterslev Mose, Trekantens Bane for tilsidst at blive afsluttet paa Gentofte Stadion med den sidste Afpudsning for de endelige udtagne, blev en stor Oplevelse for de deltagende med et Program gennemtænkt af d'Herrer Bøje og Bjerregaard, hvor man lærte Kunsten at yde noget — og slappe af paa de rette Steder.

Om selve Olympiaden er sagt og skrevet saa meget, saa det vil jeg ikke omtale, det samme gælder Idrætspræstationerne i Aarets Løb — men det, der ligger mig allermost paa Sinde, er den store Aareladning til Udlandet for at tjene Penge paa Sporten.

Efter Krigens Spor i Ungdommens Rækker er de krigsdeltagende Landes Klubber kommet i Knibe med Materiale og søger nu gennem Agenter at opsnappe dygtige Spillere i de mindre krigsramte Lande for hurtigt at bringe sig paa Toppen igen og saa selv i Mellemtiden oplære — og uddanne ny Ungdom.

Hvem disse Agenter i første Række opsøger er ganske klart den typiske Arbejderklub, hvor Spillerne som Regel er paa Ugeløn, uden Anciennitet (Forbundsløn), og hvor en Tillokning med en større udbetalt Pengesum som Madding ganske givet falder i god Jord.

Der rejser sig nu et Spørgsmaal, om vi herhjemme skal gøre noget for at bevare det, vi kalder Klubliv, Kammeratskab — kort sagt Amatørsport — eller søge andre Veje? Det er et stort Spørgsmaal — paa den anden Side ved man heller ikke, om vore Spillere i Udlandet gør Sukces, saa Efterspørgslen vedbliver. — Skal vi saa stadig fortsætte med at hjælpe vore Kammerater paa Vej og ønske Tillykke, medens Spillestandarden herhjemme bliver mindre og mindre?

En af de Ting vi først og fremmest maa se at faa rettet er Ydelsen for tabt Arbejdsfortjeneste — her skal Spilleren i hvert Fald have fuld Ydelse under nuværende Forhold. Der er ingen Mening i, at en Spiller, som deltog i Olympiaden og maatte tage ekstra Sommerferie for at kunne deltage, det skulde koste ham flere Hundrede Kroner — ganske vist er det Amatørsport, men denne Sport er ikke kun for de nogenlunde velsituerede.

Ja, der er Problemer nok — i hvert Fald ho-ber disse sig nu op i vor Klub — det Hold, som vi engang troede var saa ungt og kunde spille mange Aar sammen — som Skotterne rystede

paa Hovedet af paa Grund af dets unge Spillere, er nu til Dels splittet.

Yngre og delvis urutinerede Spillere sætter vi nu vor Lid til, saa vi til Foraarets Start kan begynde paa en frisk med denne herlige Leg om Bolden, hvori fikse Kombinationer samt Driblinger forekommer — denne vor Favorit-Fritidsbeskæftigelse. *Glædelig Jul. H. C.*

Stjernernes Beherskelse af deres Muskelsystem

Svært at tilegne sig Afslapningens Kunst

Efter Olympiaden i London i sommer har undertegnede fået en ny kæphest. Afslapningen under idrætsudøvelsen. Måske skyldes det mine egne manglende evner i den retning. I min pure ungdom var der ingen træner, der forklarede afslapningens kolossale betydning. Dengang hed det altid: bid tænderne sammen, og vis at du duer til noget. Når man så et billede af spurten i et eller andet løb, var løbernes ansigter altid fortrukket i frygtelige grimasser, visende at vedkommende havde givet alt, hvad han havde i sig. Bevares, det samme ser man meget ofte den dag i dag. Men denne fejl er ved at blive rettet.

Alle moderne instruktører, trænerne og idrætslæger prædiker afslapning som fundament for top præstationer, når formen ellers er i orden.

Først i de senere år er betydningen gået op for de træningsvejledende. Det er nemlig en kunst. Utallige idrætsmænd lærer det aldrig.

Psykisk er de distanceret. Meget ofte slået på forhånd af idrætsmænd, der rangerer en klasse under dem.

Et godt bevis herfor giver svenskeren Lennart Strand. Absolut verdens bedste 1500 m løber, men tit slået på grund af nervernes negative indvirkning.

Negrene er forud

Ved Olympiaden konstateredes at negrene er forud for den hvide i kunsten at gå fuldstændig roligt til og igennem øvelsen.

Harrison Dillard er vel nok skoleeksemplet på, hvor højt man kan nå i den retning. Danskerne har jo haft rig lejlighed til at studere ham de to sidste somre under Amerikanerbesøgene på Stadion.

Hans startstilling er fuldkommen løs. Hovedet er nærmest faldet ned mellem skuldrene. Under selve løbet behøver man kun at betragte hans ansigt for at bemærke, at intet er spændt. Fra start til mål er det i ro. Musklerne akcellererer på højeste gear uden noget krampagtigt over sig. Det er, om man kan sige således, tilbage til naturen. Det centrale og det simple er, at finde ind til naturens mening med sine muskler og lære at bruge dem i følge de bestemte love, der er for hver enkelt.

ALT TIL

AL SPORT

Klubbens Leverandør

Sportsmagasinet
F.I.B.

Amagertorv 11

Ctr. 689

Ctr. 14758

Dette gælder ikke alene idræt, men overalt. På din arbejdsplads ligegyldigt hvad, du foretager dig. Har du et forkert greb på værktøjet ødelægger du og trætter dine muskler.

Det er givet, at et utal af erhvervs sygdomme er misbrug af musklerne. Prøv blot at skrive et brev. Holder du for fast om pennen, bliver du træt, inden du har skrevet en halv side. Fører du pennen med slapt håndled, kan du skrive i flere timer uden at blive træt.

Hvide Forbilleder

Det var dog ikke alene negrene, Dillard, Wint, Mc. Kenley o. s. v., der viste afslapningens kunst ved Olympiaden.

I boksnings var jeg højlig imponeret af den ungarske mellemvægter Papp. Han vandt guldmedaille i sin vægtsklasse, skønt handicappet i højde og rækkevidde.

De tre første modstandere, han mødte, gjorde han kort proces med.

Vor gode bekendt, finnen Valle Resko holdt længst. Han blev slået ud i begyndelsen af anden omgang.

Papps udgangsstilling så ud til at være latterlig skødesløs. Han gik nærmest med hængende arme, der var ikke noget med handskemurparade foran ansigtet.

Næ, hans parader var hurtighed, og øje. Alle onde hensigter blev viftet væk, medens den mindste blottelse, modstanderen gjorde, udnyttedes prompte med lynhurtige stød, i reglen med frygtelig virkning.

At han ikke vandt alle sine fem kampe på knock-out skyldtes rygget om hans fabelagtige slagkraft. I hvert fald løb den italiener, han mødte i semifinalen, baglæns i alle tre omgange. På denne lidet heroiske måde klarede han sig oprejst gennem kampen.

Papps slagkraft var fordoblet mange gange på grund af det løse og slappe i kroppen før eksplosionen. Alt nødvendigt fra afsæt til hånden gik naturligt med i slaget.

Vinderen af 400 m crawl for herrer, Walter Smith, U. S. A., havde også en glimrende afslappet stil. Han gled ubesværet gennem de otte bassinlængder. Der var ikke noget med at piske vandet til skum med arme, der ligner trækøller. Bløde kraftige tag gav ham fart.

Og manden gav tilskuerne indtryk af, at han kunne have blevet ved i det uendelige.

Mc. Lane ligeledes U. S. A., nr. 2 på 400 m og

nr. 1 på 1500 m, havde noget af den samme stil, blot rullede han for meget i vandet.

Det gælder ogsaa Fodbold

Også i fodbold gælder afslapning, som et af midlerne til målet.

Stanley Matthews, Englands ukronede fodboldkonge, har den helt store ro og beherskelse over sine bevægelser.

Selv når modstanderne formelig træder ham over tærerne.

Det siger sig selv, at det er nødvendigt i de kort overraskende driblinger, som han er en mester i. Der skal være balance og noget nær nonchalance for at kunne præstere disse små kunstværker.

Vor egen Walther Christensen kan udmærket virke som forbillede på de hjemlige græsgange. Hans stil er netop nær den helt rigtige. Det, der altid har gjort hans afleveringer eksemplariske, er den løse, overlegne kropstilling og benføring. Walthers spark er jo »kun« et lille smæld i fodledet. At det er så svært at eftergøre, er der jo nogen stykker, der har erfaret. Endelig vil jeg slutte med klicheen »de brændte chancers kamp«. En yndet overskrift i fodboldreferater.

Utallige målchancer bliver brændt på grund af febrilskhed. Særlig situationer af den slags kræver ro og overblik, meget få har det. Men det kan bestemt gavne, hvis man opøver sig under træning. Hver gang en forwards har en såkaldt stor chance, bør han give sig så meget tid, som tilfældet kan yde ham, det er ofte meget mere, end man tror.

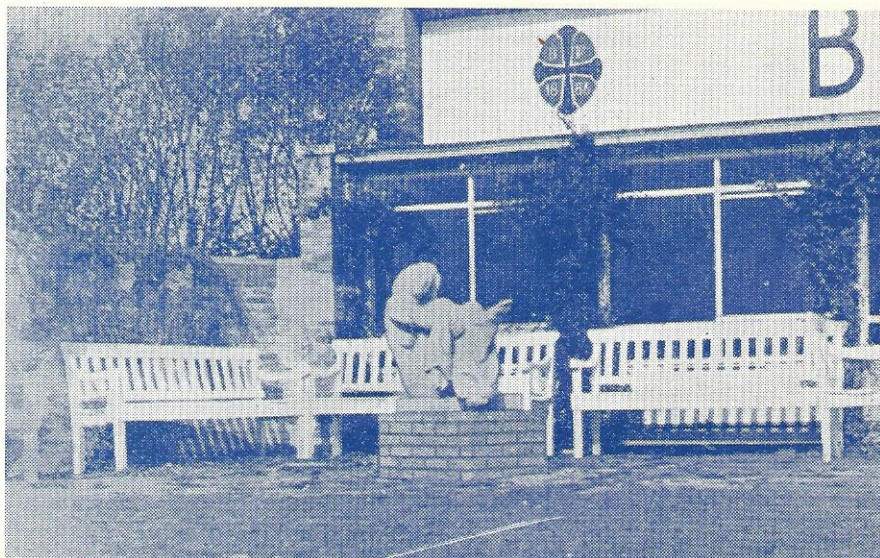
John Hansen gav på Arsenal's bane i kampen mod Italien et godt billede af, hvor rigtigt det kan gøres.

De to mål, han scorede med venstre ben, var næsten ens.

Carl Aage Præst headede i begge tilfælde bolden over hovedet på centrehalf. John var straks med i »hullet«, hvor han hurtigt fik bolden under kontrol. Derefter havde han tid til at bemærke højre backs forsøg på at nå ham og målmandens stilling, før han sendte bolden i mål uden for målmandens rækkevidde.

Alle Johns forberedelser før skuddene var tydeligt at se fra tilskuerpladserne. Der er altså ofte tid til at orientere sig. Gør dine studier selv. Øv dig i afslapningens kunst, og du vil nå langt videre i din idræt, end du havde tænkt muligt.

A + B.

Hjørne af Terrassen foran klubhuset med billedhuggeren Anker Hoffmann's skønne figur »Carina«, skænket af »Ny Carlsberg-Fondet« til klubbens 60-årige fødselsdag.

Fodbold allevegne fra

XII

Lidt om Frank Swift, Englands store målmand, Peter Doherty, Huddersfield's store strateg, og Manchester City's to begivenhedsrige år!

Onsdag den 1. december spillede *England* mod *Schweiz* og var for første gang i lange tider uden sin sædvanlige målmand *Frank Swift*. Med *Stanley Matthews* som eneste undtagelse har der vel aldrig i England været en fodboldspiller, der var mere populær. Årsagerne til hans popularitet er, at han foruden at være en førsteklases målmand altid spiller med et stort smil på sit gamin-ansigt, altid er fuld af »numre«, kort sagt, — han spiller for galleriet på en sådan måde, at det store publikum kommer til at elske ham, fordi de morer sig så godt, når han befinder sig mellem banens 22 spillere. De elsker ham for hans usædvanlige stil, de farlige dykninger foran fødderne på modstanderne, den tilsyneladende overlegne måde på hvilken han tager de hårdeste høje bolde ned med *een* kæmpehånd ligesom en cricketspiller griber en bold, ventende på modstanderens angribende forwards, for derpå at kaste bolden over hovedet på ham og gribe den igen på den anden side af ham, snoende sig ind og ud mellem venner og fjender og med et langt spark at sende bolden op på modstanderens banehalvdel til sine forwards. De ler af hans nonchalance, når han sommetider sætter sig ved foden af målstolpen, medens hans kollega i den anden ende af banen farer rundt mellem stolperne. De hilser ham som en af deres egne, når han, for at udfylde de ledige øjeblikke under kampene, giver sig i sludder med tilskuerne bag ved målet.

Han spiller for galleriet, ja — men han lægger heller ikke selv skjul på det. Men bag alle trossestregerne mærker man altid en rodfæstet glæde ved spillet, som jo også er hans arbejde. Det kan aldrig falde ham ind, for at redde sit eget skind, at blive hjemme på mållinien, hvis han ved en, sommetider dumdristig, dykning foran mål kan klare en faretruende situation. Og utallige er de hjørnespark, han har forhindret ved i stedet for at »tippe« bolden over overliggeren eller ved siden af stængerne med »det sorte af neglene« at kaste sig og gribe bolden. Hvad han er for en troldmand mellem stængerne, kan kun de sagkyndige fortælle, nemlig alle de forwards i England eller andre steder, der i sidste øjeblik har set netop det skud, de troede »sad« der, blive opfanget af Frank Swifts store »labber«. — Og det er ikke så få i hans lange og glørværdige karriere. — Det var en skam, at de danske forwards ikke formåede at få ham til at rulle sig ud den 26. september her i København.

— Foruden at være den store »klown« er Swift også manden, kammeraterne ser op til, ikke alene på grund af hans højde, 1,88 m, men på grund af den gode kammerat, han altid er. Han er det naturlige midtpunkt, og på sit klub-

Frank holder fast på det, han engang har fået!

Et »kattespring« — og bolden sidder som limet i Frank's store »labber«.

hold, *Manchester City*, blev han som den eneste målmand i hele England den naturlige anfører. Og her i København var han endda »skipper« for det engelske landshold!

Han er manden for at berolige de nervøste i omklædningsrummet før en vigtig kamp og med sine »gags« vende tankerne fra det forestående, — ligesom han er manden, hvis kampen har haft et dårligt resultat, der nok skal få hængehovederne og de sure miner til at live op igen.

Han kan ikke lide at være i rampelyset, men kan ikke undgå det, da han altid vil være centrum for opmærksomheden, og han gav søndagsaviserne i England en forside sensation hin april-dag i 1934, da han i sin første store kamp, cup-finalen på *Wembley*, besvimelede, da dommeren fløjtede af, og »*the City*« havde slået *Portsmouth* i kampen om pokalen og guldmedaljerne. Om det var af glæde, eller det var den overståede spænding, er aldrig blevet opklaret, men det er dog ikke hændt ham siden. Og andre medaljer er fulgt efter siden. »Kun een medalje har jeg

aldrig vundet,« siger han selv, »men den bryder jeg mig heller ikke om at have i min samling, og det er medaljen for at vinde 3 division.«

Hans kæreste ting i hans præmie-samling er en sølvpokal uden inskription, som hans kammerater på militærholdet under krigen gav ham, fordi han var som en far for dem og altid kunne holde humøret oppe. Da han fik den overrakt, var det vist både første og sidste gang, han manglede ord til svar. — Og det har han ellers aldrig manglet. — Da han engang medvirkede i en instruktionsfilm og foran kameraet skulde vise, hvorledes man klarer et hårdt halvhøjt skud, blev der råbt til ham: »Hold den«. Filo-sofisk rejste han sig op, børstede lidt jord af trøjen og svarede: »Hvis jeg kunne have holdt den, så vil jeg spille fodbold, til jeg er 90!«

Han er 34 nu og håber at kunne blive ved en 3—4 år endnu, og for at have noget at falde tilbage på den dag, da han må forlade banen for sidste gang, er han ved at uddanne sig i restauratør-faget, og det bringer ham i kontakt med en

Landskampen Italien—England 16. maj i Turin. (England 4—0). Frank Swift i spidsen for det engelske hold, da det sammen med Italienerne kommer ind til kampen. (Der var 85.000 tilskuere).

Manchester City's spillere studerer lodtrækningen til næste omgang i Pokalturneringen. Frank Swift med Avisen, — yderst til højre: Peter Doherty.

masse mennesker i Manchester, hvor det jo ofte hænder, at der er tilhængere af den anden store Manchester-klub »the United« imellem, — men det lærer jo blot én til at være taktfuld, — siger han. Han er drengenes »offer« nr. 1, hvad angår autografer, og er en villig og taknemlig »skriver«.. »Jeg kan ikke lide at skuffe dem,« siger han, »det er de mennesker, fodbolden behøver i tiden fremover.« Engang reklamerede en stor forretning i byen med, at Swift ville være tilstede i legetøjsafdelingen og skrive autografer. Forretningen måtte lukke, og politiet rydde gaden, for en utallig drengeskare havde samlet sig uden for forretningen og blokerede fuldstændig den store hovedgade.

Og nu er han altså for første gang i lange tider sat af landsholdet. Hans efterfølger Ditchburn fra Tottenham, får en tung arv at løfte, men i Manchester vil drengenes »helt nr. 1« stadig være: store Frank Swift.

Manchester City gjorde det »store kunststykke« at vinde den engelske 1. division i 1936—37 og i den efterfølgende sæson at måtte rykke ned i 2. division. Swift's klubkammerat på det tidspunkt, Peter Doherty, fortæller i sin bog, *Spotlight on Football*, i et interessant kapitel, som han kalder »dyre fejltagelser« om den ulykkelige sæson, som netop var så ulykkelig og fuld af uheld ovenpå det foregående års store succes.

Doherty kom fra Irland til Blackpool, som var hans første engelske klub. I 1935 købte Manchester City ham, og han kom straks på kampholdet. Året efter var det så, at »City« blev engelsk mester og havde en blændende fin sæson. Måske kan læserne endnu huske dem fra deres besøg i København som *Stævnets* gæster, hvor de spillede en række strålende kampe. Især husker man den skaldede venstre wing Eric Brook med sine fantastiske hårde skud. Såvidt jeg husker, lavede han 6 mål i en af kampene, hvor »City« vandt over en ret stærk dansk kombination med 8—1, og det var mål af den slags, man drømmer om!

Og så fortæller Doherty: — Vi nåede højderne i 1937, og det følgende år faldt vi som en moden blomme ned i 2. division. Der var selvfølgelig

en lang række af forskellige uheld, og vi var som forladt af lykkens gudinde, men selv uheldene taget i betragtning, så var vi langt fra den form, der året før, med omtrent samme mandskab, havde bragt os mesterskabet, og de fleste kampe tabtes på dårligt og ukoncentreret spil.

Jeg husker endnu, så tydeligt som det var igår, den sidste kamp i turneringen mod Huddersfield i Huddersfield, som afgjorde vor skæbne. Vi var inden kampen nr. 7 fra bunden, og Huddersfield, som netop kom fra pokalfinalen på Wembley, hvor de i omspillet halve time

Peter Doherty i aktion.

Landskampen Danmark—England 26. sept. i Idrætsparken: Karl Åge Hansen modtager en stander af Englands anfører: Frank Swift.

Foto: Mønster.

havde tabt på et straffespark til *Preston North End*, lå som nr. sidst! Det kunne tilsyneladende se ud som om vor position var aldeles sikker, men kampen i bunden var meget tæt det år, og den sidste lørdag var adskillige klubber i farensen, da kun 2 points skilte de 8 sidste klubber. Med bare nogenlunde almindelige resultater havde vi undgået nedrykning, men kampene den lørdag formede sig netop sådan, at det blev os, som måtte gå den tunge gang. Den skæbnens gudinde, som ikke havde smilet ret ofte til os i løbet af de foregående måneder, gav os også denne sidste dag »den kolde skulder«.

Denne sidste kamp blev en bitter strid. Begge hold kæmpede som desperater mod den truende nedrykning, og vi var mange gange lige ved at score. Jeg skal aldrig glemme det udtryk af forbløffelse på *Alec Herd's* (*City's* c. forward) ansigt, da et af hans fantastiske skud fra over 30 m afstand tilsyneladende knaldede mod *Huddersfield's* overligger! Jeg siger tilsyneladende, fordi det endnu den dag idag efter min mening ikke ramte overliggeren, men jernstangen, som bærer nettet, inde i målet, og derfra sprang i spil igen. Jeg vilde have svoret på, at der var mål, og så frygteligt hårdt var skudet, at ingen så, hvad der virkelig hændte, dommeren altså heller ikke, og spillet fortsattes. Og så — da der kun var et kvarter tilbage — scorede *Huddersfield*, og det mål afgjorde vor skæbne, endskønt vi på det tidspunkt ikke vidste det endnu. Lige til den bitre ende prøvede vi på at redde kampen, og i flere tilfælde prøvede hele holdet at forcere bolden igennem det desperat kæmpende *Huddersfield*-forsvar med al sin fysiske kraft, og det var nær lykkedes. Da signalet lød for sidste gang, var vi stadig 1 mål bagud, og disse to points til *Huddersfield* reddede dem og sendte os ned.

(*Mountford* må kunne huske denne kamp, som jo var ligeså spændende for hans klub, *Huddersfield!* Red.)

Sæsonen endte som den var begyndt, med dårligt spil; kun i en enkelt kamp viste vi den form, som gjorde os til mestre året i forvejen. Mod *Derby County* spillede vi strålende god fodbold, og vandt med 7—1, og på det tidspunkt lignede vi langtfra nedryknings-kandidater. Men vi kunne ikke holde, og en fattig trøst for os var det at slå *Millwall* i pokalen, netop det hold,

som året i forvejen havde ekspederet os ud af pokalturneringen, for vi måtte allerede i næste omgang se os slået af *Aston Villa* i en hård og spændende kamp på *Villa Park*. Fra det øjeblik gik det tilbage med stormskridt, selvom der stadig var håb, men det slukkede, som fortalt, *Huddersfield* i den allersidste kamp!

En anden fattig trøst havde vi også, til trods for nedrykning var vi det hold i 1. division, der havde scoret flest mål, og vor målaverage var bedre end tolv foranliggende klubbers, men points tæller som bekendt først! Vi var altså i 2. division, og vejen tilbage så ud til at blive hård. Vi startede den nye sæson med godt mod og megen tiltro til os selv og med det faste forsat at ville op igen, men snart gik det op for os, at uheldenes række ikke var udtømt for os endnu. Da vi havde spillet 10 kampe lå vi som nr. 3 fra bunden i 2. division med 5 points, og situationen så faretruende ud, da flere spillere, deriblandt jeg selv, var på sygelisten. Vore klubtilhængere var langet nede, og brevene begyndte at strømme ind til klubbens kontor, adresserede til »de blindes asul«, og som regel begyndte de sådan: *kære idioter ...*

Jeg vendte tilbage til holdet efter to måneders fravær, og det var imod mit ønske, at jeg allerede så mig sat på holdet igen, da jeg endnu var bange for mit dårlige knæ. Men klubben behøvede mig til at stive forwards af, og i en hård kamp slog vi *Tottenham Hotspur*. Det så ud til at vende lykken, og fra det tidspunkt gik det fremad påny, og hvis ikke nye tilskadekomne spillere var kommet til, havde vi måske nået vort mål: oprykning til 1. division, men vi havde sat for mange points til fra starten. Vi sluttede på femte pladsen, og havde den tilfredsstillende at have scoret flere mål og have en bedre målaverage end nogen anden klub i de fire divisioner! Og så håbede vi, at næste sæson ville bringe os held, så at vi kunne genvinde vor plads i 1. division.

Men vi gjorde regning uden Hitler. Sæsonen 1938—39 var den sidste for et langt stykke tid fremover, og »*City*« måtte vente på chancen for oprykning i syv lange år — — —

Såvidt *Doherty*. — Jeg skal en anden gang vende tilbage til hans interessante bog.

Visk.

Jonas:

Den udvikler sig ...

Som forælder til en Frem'er går man i bestandig spænding. Brormand spiller på — ja, det kan jeg ikke finde ud af — det er vist noget med 3. drenge. Ligemeget. — Fakta er, at han

Talte hr. Langvold ikke med dig?

spiller. Når han kommer hjem om søndagen, medbringende det sædvanlige kvantum af Valby fællede på permissionerne, spørger vi straks:

- Hvad skete der så?
- Der skete ikke noget. Hvad skulle der ske?
- Du løber vel ikke derud for ingenting?
- Vi vandt 4—3 over Victoria.
- Ja, skidt med det, men skete der ikke mere.

Fik du ingen tilbud?

- Tilbud?
- Ja, tilbud. Talte hr. Langvold ikke med dig?
- Om hvad?
- Om et tilbud fra Paris, Marseilles, Turin eller Zansibar.
- Næe.

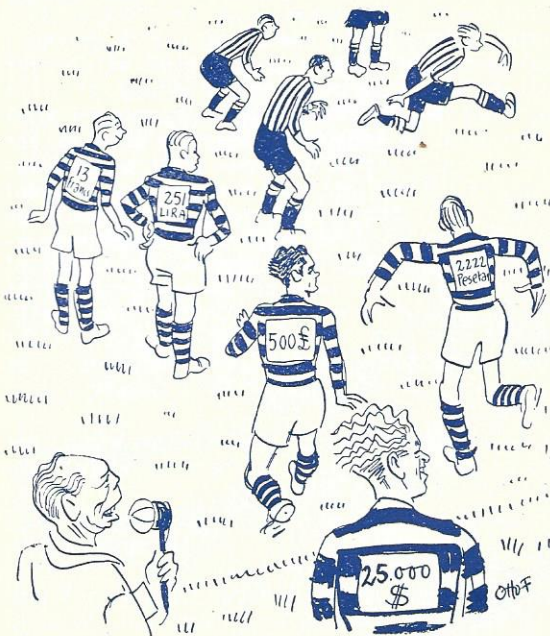
Det er ærgerligt sådan noget. Jeg skal nemlig ikke nægte, at det ville kildre forfængeligheden

lidt, hvis der pludselig stod i aviserne, at de havde købt brormand, og han kom hjem og lagde 10.000 dollars på køkkenbordet og sagde: Jeg gir brød til kaffen i dag.

Men der skal åbenbart ikke være noget. De er dumme, Italienerne og Franskmændene. Hvorfor køber de ikke spillerne, mens de er yngre og til at få for en rimelig pris?

Men de vil kun have 1. sortering, og dér er der til gengæld udvikling i foretagendet. Det er slet ikke til at følge med. Hvordan vil det gå i næste sæson? Vil Gunnar nu Hansen ved en eventuel transmission fra Idrætsparken oplade luxusorganet som følger:

»Nu kommer spillerne ind på banen. Først K. B.s, nu Frem's. Fremmerne har numre på ryggen. Det er en nyhed. Nej, undskyld, det er slet ikke numre, det er priserne. 25.000 dollars og 10 cent står der på det bageste af Pløger. Han er fundet for de penge. Det kan ikke være

Nu kommer spillerne ind på banen. Først K. B.'s, nu Frem's. Frem'erne har numre på ryggen!

meningen. Det er nærmest en skandale, men nu kommer Idrætsparkens hurtigmaler og retter summen: 35.000 dollars plus dyrtidstillæg. Det

Pløger har bolden, men generes af en manager fra Stade Francaise

var bedre. Begejstringen er stor herude. Det er den største pris, der endnu er set i parken. Spillet bølger frem og tilbage. Opløb i højre side. Pløger har bolden, men generes af en manager fra Stade Francaise, der er løbet ud på banen og forsøger at prutte. Herfra ser det ud til, at han ikke vil give mere end 30.000 i udbetaling og resten pr. efterkrav plus tre værelses lejlighed med varmt og koldt. Pløger ryster ham af sig, tackler, går frem og skyder. Mål! Franskmanden falder ham om halsen samt til patten. Han har slået til. 35.000 bob af de hårde. Stemningen er

på kogepunktet. Hurtigt forlader Pløger banen, han skal nå Nordekspressen kl. 16. Og nu spiller Frem kun med 10 mand. Nu sker der noget her-nede ved Frem's mål. Svanevig kæmper med fem mand på en gang. Fem kulsorte gentlemen fra Pisa. De hiver og slider i ham fra alle sider. Svanevig smider sig på jorden. Alle fem mand løfter ham op og bærer ham med magt bort i guldstol. Pris 27.000 plus lejlighed i det skæve tårn. Nu lyder fløjten. 1. halvleg er forbi.

Spillerne kommer op igen. Der er sket meget i de 10 minutter. Colberg er afsat til Birmingham, Bent Jørgensen til Monaco, hvor han skal spille for Casinoet. Der er kun syv mand tilbage, medens K. B. har hele ni endnu, som de ikke er kommet af med. Det er altså en stor dag for Frem. K. B. kan slet ikke følge med. Kampen bølger frem og tilbage. Det svækker Frem noget, at holdet spiller uden målmand og med kun een back, men det går. Kampen bølger frem og navnlig tilbage. Nu vrirler det igen med opkøbere på banen, men dommeren lægger sig imellem og dømmer, at der ikke må sælges flere i dag. Folk skal osse have lidt for deres penge. Torvet er lukket. Spillet bølger stadigvæk. Der er masser af fine centringer, der imidlertid ikke opfanges, da dem, der skulle have dem, er på vej med toget til det sydlige udland. Så lyder dommerens fløjte. Kampen er forbi, og resultatet meddeles i højttaleren: Der er solgt ca. 10 spillere tilsammen, og det oplyses, at klubberne for fremtiden kun ser sig i stand til at spille five a side.

Jonas.

Svanevig kæmper med fem mand på en gang. De hiver og slider i ham fra alle sider!

Efteraarets Revue

Efter den spændende Opløbskamp i Danmarksturneringen 1947—48 mellem K. B., A. B. og Frem, der som bekendt endte med, at Mesterskabet havnede paa Peter Bangsvej, fik 1. Hold en tiltrængt men kort Ferie, efter at Holdet havde ligget i Olympiade-Træning fra Aarets Begyndelse.

Naar Ferien blev kort, skyldes det ikke alene Olympiaden i London, hvor Frem var repræsenteret af John Hansen, Johs. Pløger, Hans Colberg og Erling Sørensen, men den Omstændighed, at Frem havde inviteret Resten af 1. Hold + Helmuth Søbirk og Leo Nielsen til at overvære Finalen i den olympiske Fodboldturnering og derfra en Tur til Skotland, hvor Holdet i Dundee skulde spille en Kamp mod det skotske Ligahold »Dundee« og derefter mod »Hibernians« i Edingburgh.

Resultatet af disse Kampe er tidligere meddelt i Bladet, samt Holdets Oplevelser paa den straalende Tur i det skotske Højland.

Efter Hjemkomsten tog Holdet fat med frisk Humør paa de foreliggende Opgaver, hvoraf den første var en Kamp i den københavnske Pokalturnering mod Kastrup, som blev vundet i ren Opvisningsstil med 13—0.

Den næste Opgave var Kampen i Danmarksturneringen mod A. G. F., som Frem vandt med 4—0, og hvor hele Holdet viste morsomt og inspireret Spil med John Hansen og Erling Sørensen som straalende Solister.

Saa skulde Slaget staa i Odense mod O. B. Det kan ikke nægtes, at der er lidt om Snakken med et Odense Komplex, ialtfald har Holdet stadig Kampen i Foraaret i Erindring, hvor O. B. satte en meget uvelkommen Kæp i Hjulet for Frem's Erobring af Danmarksmesterskabet. Kampen begyndte som en tro Kopi af Foraarets Kamp. — O. B.erne fightede paa Livet Løs, og selv om der ikke blev brugt samme grove Metoder som i Foraarets Kamp, saa passer det robuste Spil ikke vore Spillere, og da O. B. kom i Spidsen 1—0, anede man Sensationen. Det var ligesom dette Maal vækkede Holdet til Daad. Tempoet blev sat et Par Takker i Vejret, og i en Lynoffensiv scoredes 3 Maal, saaledes at Kampen endte med en Sejr til Frem paa 3—1. Kampen blev afviklet paa udmærket Maade, hvilket i høj Grad skyldtes den glimrende Dommer, Hr. Ernst Hansen, Vejle.

Saa var vi naaet til Kvartfinalen i Pokalturneringen, hvor Holdet vandt over sidste Aars Pokalvinder Ø. B. med 4—2 i en morsom og underholdende Kamp, som godt kunde have faaet et andet Resultat, saafremt Carl Aage Præst, der spillede en straalende Kamp, havde haft lidt Støtte af sine Medspillere.

Holdet havde nu kvalificeret sig til Semifinalen, og man øjnede nu alle Tidens Pokalfinale

mellem A. B. og Frem, der begge har vundet Pokalen fire Gange og ved Sejr vil faa den til Ejendom.

Turneringskampen Søndagen efter mellem Frem og Ø. B. var en tro Kopi af Pokalkampen men knapt saa spændende. Resultatet 3—1 til Frem bragte Holdet i Spidsen med 6 Points for 3 Kampe.

I den efterfølgende Turneringskamp mod 1903 tydede meget paa, at Holdet ikke regnede Opgaven for særlig alvorlig.

1903 havde spillet uafgjort i Pokalkampen mod Skovshoved, et Resultat, som 1903 havde alt mulig Grund til at være tilfreds med, og i Omkampen vandt de med 3—1 uden at vise de store Takter.

I Kampen mod Frem saa det nærmest ud, som der var Klasseforskel paa de to Hold i Favør af 1903, vort Hold kom aldrig i Gang, og 1903 vandt fortjent med 2—0.

Var der ikke rigtig Gang i den paa Spillepladsen, saa var der saa meget mere udenfor.

John Hansen havde faaet et Tilbud paa 21.000 Dollars fra en italiensk Klub for at »gaa over«, og fra en engelsk Klub forlød det, at Johannes Pløger vilde faa et Tilbud paa 10.000 Pund Sterling.

Fra Frankrig, som jo tidligere har købt danske Spillere, forelaa der Tilbud til Erling Sørensen.

og saa blev det ingen af de nævnte Spillere, som startede Udlandsfærden, men derimod Kai Christiansen, der rejste til Stade Francais i Paris.

Disse Tilbud til nogle af Danmarks bedste Amatører om at blive Professionelle vakte naturligvis stor Røre i Fodboldverdenen. For Frem saavel som for de øvrige Klubber, hvis Spillere havde faaet lignende Tilbud, saa man sikkert ikke med særlig Glæde paa den Udvikling, dansk Fodbolds Indsats under Olympiaden havde befordret, og særlig Frem, som det tilsyneladende saa ud til at skulle gaa værst ud over, var betænkelig ved Situationen.

Men tilbage til Turneringen, hvor Holdet paa Køge Stadion vandt over Hjemmeholdet med 4—2.

Den Sejr stivede Holdets Tillid af efter den lille Forskrækkelse mod 1903, saa man med nogenlunde Sindsro kunde se hen til Semifinalen i Pokalturneringen mod 1903 den paafølgende Søndag.

Helt rolig for 1903 er vi nu aldrig i Frem, de har den for os kedelige Vane at vise deres bedste Spil i vore indbyrdes Kampe.

Saaledes gik det ogsaa i den straalende Pokaldyst, der fulgte efter Kampen mod Køge.

Helmuth Søbirk skulde erstatte den bortrejste Kai Christiansen, og det var mere, end han evnede, det mærkes, naar en Spiller, selv med

A.C. - TRYKKERIET

(NØRREBROS CENTRALTRYKKERI)

SCANDIAGADE 12 . KØBENHAVN SV
CENTRAL 16.505

»Smuts« Talent, har været været væk fra 1. Holds Fodbold i længere Tid.

Man kan diskutere til evig Tid, om Frem kunde have vundet den Kamp, hvis Kai havde været til Disposition, og om det var klogt at sætte Bent Mørck paa som Back i en saa vigtig Kamp, men een Ting kan man ikke diskutere, om det ikke var en rigtig Pokalkamp med de Ingredienser en saadan Kamp indeholde, ligefra et brændt Straffespark, skiftende Føring til den heroiske Kamp af begge Hold, det ene for at holde Føringen og det andet kæmpende for i det mindste at opnaa Udligning.

Frem havde i denne Kamps Begyndelse al den Medgang, den kunde ønske sig, og som i de fleste Tilfælde vilde have været afgørende for Kampens Resultat.

Straks efter Kampens Begyndelse fik 1903 tilkendt et Straffespark, Poul Nielsen skulde eksekvere, han skød brandhaardt itlvenstre for Svanevig, men denne naaede ved lynhurtig Reaktion at bokse Bolden væk fra Farezonen, det var en flot Præstation.

Tempoet var fra Starten meget haardt, og nogle Minutter efter Straffesparket kom Frem i Spidsen ved Johannes Pløger 1—0.

Det var første og eneste Gang, Holdet kom foran i denne Kamp, kort Tid efter udlignede 1903 paa et heldigt Maal efter Forsvarsfadæse.

1903 var kommet over Forskrækkelsen, og begge Hold fightede paa Livet løs for at tilkæmpe sig Overtaget. Erling var alene igennem, men løftede Bolden over, og John dundrede paa Overliggeren, og saa blev det 1903, der trods Frem's farlige Chancer, kom foran 2—1, som blev 1. Halvlegs Resultat.

Straks efter Pausen udlignede Frem atter ved Pløger 2—2, men 1903 kom igen, og 12 Min. ind i Halvlegen kom de atter i Spidsen 3—2, hvorefter Pløger scorede hat-trick 3—3.

Paa det Tidspunkt saa det ud, som om Sejren skulde blive vor, men Holdet forsømte at koncentrere sig om at holde Stillingen, medens John en Tid var uden for Sidelinjen paa Grund af en mindre Skade, og det benyttede 1903 sig af og scorede Holdets Maal Nr. 4, saaledes at Kampen, trods flere gode Chancer til Frem, endte med Sejr til 1903 paa 4—3.

Det var ærgerligt, at Holdet ikke fik Bonus for sin Energi, saa meget mere, som dets værste Konkurrent, A. B., var slaaet ud af K. B., saaledes at der havde været en Chance for at erobre Pokalen til Ejendom for Næsen af A. Berne.

Efter denne Mandedyst spillede Kampen mod 93, hvor Holdet i en ukoncentreret Kamp vandt 2—0 over de for Tiden noget »blege« 93'er, men Førstepladsen blev bibeholdt.

Saa kom Kampen mod A. B. — A. Berne havde efter en noget famlende Start i Efteraaret faaet Facon over Tropperne, og saa er de jo ikke nemme at bide Skeer med, og det saa fra Starten ud til, at Akademikerne vilde løbe os over Ende. I Løbet af et Kvarter førte de med 3—0, og der var intet, som tydede paa, at vort Forsvar kunde hindre dem i yderligere Scoring.

Og saa gik det dog saaledes, at Frem ikke alene hindrede A. B. i at score mere, men selv scorede 2 Maal og havde Chancer til mindst 2 til, saaledes at A. B. lidt ufortjent vandt Kampen 3—2.

Gav Kampen saaledes ikke Points, viste den, at Holdets Moral og Kondition var i skønneste Orden.

Saa rejste John Hansen til »Juventus« i Turin, saa Matchkomitéens Vanskeligheder blev forøgede meget betydeligt, men da Kampen skulde spilles mod 1909, Odense, var man i første Omgang nogenlunde rolig.

Det skulde vise sig under Kampen, som blev spillet paa en Mudderbane, som trods enhver Beskrivelse, at man havde gjort Regning uden Vært.

1909'erne forstod langt bedre end vore at undgaa de værste Mudderhuller og spillede med lange Skift til Fløjene, og som skaffede dem Føring med 2—0. Frem reducerede til 2—1 paa Hjørnespark, der gik direkte i Maal (Ib Bengtsson), og samme Spiller udlignede i 2. Halvleg til 2—2, som blev Kampens Resultat.

Saa kom Efteraarets sidste Kamp mod K. B., der stillede op som Storfavorit i Kraft af Holdets konstante Spil og Frem's mærkbare Svækkelse.

Kampen blev vundet af K. B. med 3—0, et Resultat som mere skyldtes Forsvarsfadæser end Overlegenhed i Marken, hvor Spil og Chancer var meget ligelig fordelt.

Holdets Resultat i Efteraarets Kampe blev 11 Points for 9 Kampe og en tredje Plads paa Turneringstabellen, efter A. B., der har 15 Points for 9 Kampe, og K. B. med 11 Points for 8 Kampe.

Og saa forlægges Valpladsen midlertidigt til Træningslokalet, hvor Mr. Mountford skal trylle Erstatningerne frem for de bortrejste Spillere, hvortil ogsaa Erling Sørensen har sluttet sig, og dertil ønsker alle Frem'erne ham Held og Lykke.

G. H.

Brev fra Kaj Christiansen

Ja, nu har jeg været her en måneds tid og kan fortælle lidt om franske forhold og mig selv.

Jeg er glad for, at det var mig, der fik den chance, og jeg tror selv, at jeg kan gøre mig gældende hernede. Jeg har hurtigheden, og det er et stort plus, og så har jeg fået et glimrende rygstød i pressen, som har skrevet godt om mig, men det er hårdt at være med hernede, og jeg er glad for, når jeg er kommet fra kampen uden mén. De spiller ikke altid lige hensynsfuldt, og deres krop og arme er til stor hjælp for dem, men før eller senere får jeg vel også lært den fordel. Vi træner tre til fire gange om ugen, men træningen er ikke så hård som derhjemme, om fredagen dampbad og massage og hver søndag turneringskamp. Før hjemmekampene mødes vi altid på »Stades« kontor kl. 10,30 og bliver derefter kørt i klubbens egen bil til deres skønne park, hvor frokostbordet står dækket, og det er samme kost hver gang. To store skiver skinke, en stor bøf og kartoffelmos, rødvin, dessert, bananer, appelsiner eller syltede pærer og kaffe. Kl. 11 indtager vi måltidet, og kl. 15 spiller vi så; der skulde være tid nok til at fordøje maden. Og så bliver der sludret taktik, og hver gang får jeg at vide, at hvis c. half går til angreb, skal jeg markere ham. Derhjemme mente jeg, det var en fordel ikke at følge efter, da jeg så ville være udækket. Det er mand mod mand, og det er om at parere ordre, da vi ellers bliver bebrejdet det bagefter. Jeg savner dog meget at kunne tale med spillerne, men jeg går til fransk to gange om ugen, så det kommer vel også.

Tro nu ikke, det kun er fodbold, vi bliver proppet med. Vores rejse til byen Cannes ved Middelhavet var en herlig oplevelse. Vi var en tur i Alperne, og to tusinde meter oppe fik vi en dejlig frokost, vi besøgte »Lavendelbyen«, parfymierne; — der er altid noget nyt at se.

Stade Francais ligger stadig i bunden, selvom vi har fået fem points i de sidste fire kampe,

men det har givet en god skilling til os. 20,000 frs. for vunden og 10,000 frs. for uafgjort, så kan I maaske forstå, der bliver gået til den. Der er et glimrende kammeratskab på holdet, så inden længe er vi væk fra farezonen, — de to sidste klubber rykker ned i anden division —. Banerne hernede er alle omgivet af et to meter højt stål-trådsnet, og i Cannes blev vi kørt fra omklædningsrummet og ud på banen i små overdækkede tipvogne, publikum er jo meget varmblo- dige. Jeg er glad for, jeg kun har været i styk- ker i een kamp, da jeg ellers er afskåret fra at tjene de store penge.

På onsdag kommer A. I. K., Stockholm, til Paris, og de skal træne sammen med os, for der- efter at rejse til Spanien og spille, og den 11. spiller de bykamp i Paris. »Garvis« Carlsson bliver dog i Frankrig og skal spille for Stade Francais som Amatør; han rejser hjem igen til marts.

På fredag rejser »Stade« til syden igen for at spille mod Nice, det glæder jeg mig til, for der er ved at være lidt koldt i Paris.

De bedste hilsener til boldklubben »Frem«.

Kaj.

At drage lære

Fra Trediehold til Landsholdet.

Utrolig at han ikke kan lære det. — En sæt- ning der meget ofte slynges ud, når en spiller kritiseres efter eller under en fodboldkamp. Det kan dreje sig om alt muligt spillet vedrørende. En elementær fase i opspillet — en naturlig markering i forsvaret eller en teknisk detalje i nedtagning, stopning eller aflevering. Sætningen er i reglen meget rammende, underbygget af spillerens mange gentagelser af samme fejl. Hvad ligger til grund for, at fejlen ikke rettes? Skønt den næsten er til at tage og føle på. Analyse- ring behøves næppe, blot en tilrettevisning, og fejlen skulde være fjernet. Men nej — til stadighed vender spilleren tilbage til skavanken, der efter- hånden bliver vane og derved sværere at over- vinde.

Lad os finde et par gengangere af fejl, der tilsyneladende er lette at rette. En wing, der næsten altid går den forkerte vej, en innerwing, der altid først skal tæmme bolden før videre spil. En back, der buser vildt på uden omtanke. En målmand, der i luftkamp med modspillere vil gribe bolden. Eller driblekongen o. s. v.

Træner og spilleudvalg påminder tidligt og silde fejlene, men uden den tilfredsstillende at se den blive afhjulpet. Den dårlige vane er åben- bar rodfæstet. Hvorfor? Manglende vilje hos den ellers evnerige spiller. Eller uforståelig overvur- dering af sig selv, der giver sig udslag i at gøre det svære fodboldspil endnu sværere og dermed vise sit righoldige repertoire af fejl og dyder. Prøv efter en kamp at definere dit eget spil ved hjælp af den udlagte kritik og din egen mening om sagen. Tænk godt over det ved de næste træningsaftener. Lad udelukkende dine håndgri- belige fejl ligge forrest i din tanke under træ- ningen. Overdriv modsætningen. Gør det hele så enkelt som muligt, og du er målet meget nær- mere. Vi havde for nogle år tilbage en mand i Frem, der var alt det simple, men positive i fod- bold. Han beherskede ingen af de faser i spillet, der fangede galleriet. Men han var alligevel en af de bedste klubspillere, Frem har haft. Han nåede da også på landsholdet adskillige gange. Han hed Hans Steffensen. Ingen spiller herjem- me har med så små midler drevet det så vidt som

han. Han var et bevis for, at man når vidt, når man lader bolden gøre arbejdet.

Derfor er der ingen grund til at tabe modet, hvis man synes, at ens dygtighed ikke slår til i forhold til mange af kammeraterne. Undersøg dig selv. Drag lære af, hvad du ser og hører. Opøv dig under træningen i dine mangler. Gør dig kvik i tanke og fod. En dag ligger chancen også til dig. Hvis du ikke allerede ved det, så var Hans Steffensen tredieholdsspiller i B. 93, men landsholdsspiller blev han i Frem. Drag lære af ham.

A + B.

De glidende tacklinger

I vor kamp mod A. B. lagde jeg mærke til Karl Aage Hansen's glidende tacklinger, som efter min mening er meget farlige og skulle iagttages og straffes af dommeren mere end de bliver gjort.

Vi glemmer ikke i en hast Tage Sørensen, A. G. F., som satte sig i respekt ved denne spille- facon, — han saa ingen anden udvej, som sidste mand i forsvaret, end at glide ned i haab om at komme foran bolden med benet, saa modstan- deren sparkede bolden mod hans fod.

Poul Hansen, B. 93, er en anden spiller, som i endnu højere grad benyttede denne glidende tackling, ja — den ligefrem kendetegnede ham. Men her paa Poul's plads som back virker den glidende tackling mindre risikabel, da spille- rummet her er betydeligt mindre end ude paa banen. Dersom en wing var sluppet forbi Poul og skulle til at centre, kunne man saa godt som altid regne med, at han i det rigtige øjeblik gled ned i bolden. Men ude paa banen, hvor farten paa den spiller, som bliver udsat for den gli- dende tackling, i de fleste tilfælde er større, netop fordi spillerummet er større end i banens hjørner, er tacklingen efter min mening farlig og uhyre forkastelig. Hvis nemlig tacklingen kommer forsent og rammer medspilleren over benet i stedet for at komme foran bolden eller paa bolden, er der uhyre risiko for et ulykkeligt resultat.

En gang under kampen mod A. B. opfangede jeg en centring og forsøgte i fuld fart at gaa fra Karl Aage, hvilket ogsaa lykkedes, men paa den anden side var jeg forberedt paa en af de gli- dende tacklinger, og den udeblev heller ikke. Men gudskelov kom den *saa sent*, at jeg kun mærkede et spark over min hælkappe, og jeg kunne ikke lade være med at tænke paa, hvilke følger det maaske ville have faaet, dersom tack- lingen var kommet brøkdelen af et sekund før.

Dette er ikke nogen kritik af Karl Aage, som jeg selvfølgelig ikke tiltænker nogen onde hen- sigter, men af tacklingen. Denne tackling, som først og fremmest er beregnet paa en spiller i fart og som ikke er i umiddelbar nærhed af tackleren, hører absolut ikke hjemme i amatør- sport, og der kan allerhøjest opnaas en tilfældig vinding, medens risikoen for en ulykkelig hæn- delse for modparten er meget stor.

Hans Colberg.

— — —

Jeg skal ikke kommentere Colbergs mening nærmere, men kan godt tilstå, at jeg selv har været inde på de samme tanker, som han her giver udtryk for. At tacklingen rummer en fri- stelse for spillere for hvem »hensigten helliger midlet« — groft sagt — er givet! Opnår han

ikke at spille bolden, bringes modstanderen altid ud af balance og som oftest til fald, — og hensigten har altid været at spille bolden. Men jeg skal til bladets næste nr. prøve at få en af vore lovkyndige til at komme med en udtalelse om problemet. At tacklingen er lovlig efter lovens tekst, er vel hævet over enhver tvivl, — eller er det ikke? Og hensigten har i alle tilfælde været at spille bolden, selvom resultatet bliver et andet. Og så er det dommerens skøn, der afgør situationen, og jeg mindes aldrig at have set en dommer, der har turdet skønne anderledes, for så er tilfældet så groft, at en udvisning må være resultatet, når man betænker risikoen ved tacklingen.

Vilh. Skousen.

✧ SENIORES ✧

Alting får jo en ende — også olympiadeåret 1948. For vort vedkommende er det nu slut, og vi kan for en stund gå i vinterhi og samle kræfter til den kommende forårssæson.

Det har været et broget halvår både i den ene og den anden retning. Efter en noget vaklende start for sekundaholdenes vedkommende fulgte en periode, hvor større stabilitet gav håb om gode placeringer i hvert fald for 2. holds og 4. holds vedkommende. Men vi kom jo ud for en åreladning ved Johns og Kajs overgang til professionalismen, det sporedes jo naturligt nok også på de lavere hold, og for 2. hold a blev det i den sidste kamp mod A. B. til en ganske alvorlig endefuld nemlig 1—8.

Stillingen i de forskellige rækker vil man finde andet steds i bladet, og der skal ikke her knyttes flere kommentarer hertil nu, men een ting er givet, der forestår en tid, hvor vi alle må gøre en ekstra indsats for at holde klubben på den plads, der tilkommer den i dansk fodbold. Og det første skridt er allerede taget, idet spilleudvalget og Mountford har udtaget en del unge spillere, som vil blive opfordret til at specialtræne hele vinteren med gymnastik, boldøvelser etc. Der er jo ekstra store chancer nu for de unge mennesker, efter at hele førsteholds innertrio har forladt os, og man ved jo ikke, om det er slut endnu med afdelingen, men vi håber dog, at dette er tilfældet.

For os i seniorafdelingen blev det således en lidt halvtrist sæson, men lad os nu trække vejret lidt, og så mødes vi igen sidst i januar måned, men herom kommer der nærmere besked.

Jeg vil ikke slutte uden at ønske Erling, John og Kaj held og lykke i det fremmede, man forstår, I har taget chancen, og spilleudvalget takker jer for de år, vi har haft sammen, ganske vist har I skaffet os lidt hovedpine, men alligevel: Gid I må få det udbytte, I venter, såvel økonomisk som erfaringsmæssigt.

h. o.

Stillingen i K. S. I Pulje B:

1903	10	Kampe	15	Points
K. B.	9	»	12	»
Frem a	10	»	12	»
Ø. B.	10	»	11	»
A. B.	10	»	10	»
Fremad, A.	9	»	8	»
H. I. K.	9	»	8	»
B. 93	9	»	7	»
K. F. U. M.	10	»	7	»
Frem b	10	»	6	»

Stillingen i A. I Pulje B:

A. B. a	10	»	15	»
Brønshøj	10	»	15	»
B. 93	10	»	12	»
A. B. b	9	»	11	»
1903 a	9	»	10	»
Frem	10	»	9	»
K. B.	9	»	8	»
Fremad, A.	9	»	6	»
1903 b	9	»	6	»
S. I. F.	9	»	4	»

Stillingen i B. I Pulje B:

Fremad, A.	6	Kampe	10	Points
K. F. U. M. b	6	»	10	»
K. F. U. M. a	6	»	7	»
Ø. B. a	6	»	7	»
K. B.	6	»	7	»
1903	6	»	6	»
Brønshøj	6	»	6	»
A. B.	6	»	5	»
B. 93	6	»	5	»
H. I. K.	6	»	5	»
Ø. B. b	6	»	2	»
Frem	6	»	2	»

En „Hul-i-Hovedet-historie“

Lederen af en fodboldklub søgte en højre yderwing. Under en biltur på landet så han en hest, der græssede på en eng. Han standsede bilen, gik hen til hesten og sagde: -

— Vil du være højre yderwing på vort hold?

— Hvorfor ikke, sagde hesten og hoppede ind i bilen.

Der var kun gået nogle minutter ind i næste kamp, da hesten lavede et fint mål. Han spurgte hesten, om den ikke ville flytte ind som højre innerwing i stedet.

— Hvorfor ikke, sagde hesten, og inden halvgangen var slut, havde den skudt fire mål til.

— Du ville nok bedre passe som centerforward, sagde holdføreren i pausen. Men så sagde hesten:

— Er du rigtig klog? Har du nogen sinde set en hest spille centerforward?

AMAGERBO

BOLIGMONTERING

Telefon Sundby 3276

Konto oprettes

Gælder det MØBLER

saa tal med BINAU

Amagerbrogade 17

Hj. St. Møllevej ved Amagerbanen

Svensk-dansk reservelagsturnering

Denne turnering er fortsat i efteråret med de indbyrdes kampe i Københavnsserien pulje b og endvidere med følgende svensk-danske kampe:

Landskrona—B. 93	0—2
Frem—Malmø	0—4
Fremad—Landskrona	2—4
Helsingborg—B. 1903	4—2
Malmø—A. B.	5—1
K. B.—Malmø	2—2
B. 93—Helsingborg	1—0
Landskrona—Frem	2—1

Hele skemaet over de spillede kampe ser nu således ud:

Der mangler nu kun nogle få indbyrdes dansk-svenske kampe, som vil blive spillet til foråret. Som man vil se, ligger Malmø og Helsingborg sådan, at de begge kan gå forbi K. B. og Frem, ligesom begge klubber har en langt bedre mål-
average end os. K. B. og Frem mangler hver en kamp mod Helsingborg, medens Malmø mangler kampe mod Fremad og B. 93, og jeg tipper Malmø som endelig vinder. Men samtidig kan jeg ikke lade være med at udstøde et lille suk over vor egen dårlige indsats i dette efterår. Da det begyndte havde vi 15 points for 8 kampe og lå i en sikker førerposition, men syv kampe har kun givet os 4 (fire) points og komplet ødelagt

Klub	A. B.	B. 93	B. 1903	Frem	Fremad	Helsingb.	K. B.	Landskrona	Malmø
A. B.	—	5—0 0—2	2—1 1—2	0—3 8—1	1—4 3—0	4—3 1—10	1—4 0—2	3—0	1—5 5—2
B. 93	0—5 2—0	—	2—3 0—6	0—2 1—3	2—3 4—0	1—0 0—3	1—1 0—1	2—3 2—0	0—2
B. 1903	1—2 2—1	3—2 6—0	—	1—2 3—2	1—4 7—3	1—3 2—4	1—2 3—3	2—5	1—4 1—9
Frem	3—0 1—8	2—0 3—1	2—1 2—3	—	4—0 2—1	6—4	0—0 0—3	1—2 3—0	0—4 3—2
Fremad	4—1 0—3	3—2 0—4	4—1 3—7	0—4 1—2	—	0—1 0—0	0—3 1—0	3—3 2—4	0—2
Helsingborg	10—1 3—4	0—1 3—0	3—1 4—2	4—6	1—0 0—0	—	6—2	2—1 0—1	5—5 4—2
K. B.	4—1 2—0	1—1 1—0	2—1 3—3	0—0 3—0	3—0 0—1	2—6	—	1—1 3—0	0—2 2—2
Landskrona	0—3	3—2 0—2	5—2	2—1 0—3	3—3 4—2	1—2 1—0	1—1 0—3	—	1—0 1—6
Malmø	5—1 2—5	2—0	4—1 9—1	4—0 2—3	2—0	5—5 2—4	2—0 2—2	0—1 6—1	—

Og stillingen er følgende:

Nr.	Klub	Kampe	v.	u.	t.	Mål for mod	P.
1.	K. B.	15	7	5	3	27—18	19
2.	Frem	15	9	1	5	32—29	19
3.	Malmø	14	8	1	5	47—24	18
4.	Helsingborg	14	8	2	4	45—26	18
5.	A. B.	15	7	0	8	35—39	14
5.	Landskrona	14	6	2	6	22—30	14
7.	B. 1903	15	5	1	9	35—46	11
8.	Fremad	15	4	2	6	21—37	10
9.	B. 93	15	4	1	9	17—32	9

vor gode målaverage. Ja, — den turnering kan i nogen grad siges at være »foræret« væk, selvom jeg indrømmer forskellige uheld. Vor eneste chance for førstepladsen er nu sådan, at vi skal slå Helsingborg, Helsingborg skal slå K. B., medens Malmø skal tabe en af sine kampe. Nu får vi se, hvordan det går, og jeg skal senere meddele, hvornår disse afsluttende og spændende kampe vil foregå.

Visk.

✧ YNGLINGE ✧

Ynglingeturneringen er for 1. ynglinge fortsat forløbet meget tilfredsstillende i kampen om de kostbare points.

I de sidste 5 kampe har holdet vundet over K.B., A.B., 1903, Ø.B. — og tabt til H.I.K.

Den første kamp mod K.B., der måske er turneringens bedst spillende hold, tæller blandt de 11 spillere 9 anden års ynglinge, så holdet er fysisk stærkt og tilmed spiller det godt, så vi kom ud for en virkelig opgave, som blev løst med bravour. Vi var hele kampen den lille tand hurtigere på bolden end K.B.erne, og dertil kom, at vore fløjhalbacks spillede en stor kamp; de skiftede ustandselig til modsat innerwing og spillede fløjene glimrende. Det skabte det åbne spil, der gav store blottelser i K.B.s forsvar med det resultat, at der blev scoret 4 mål, der alle hørte til dem, der glæder en fodboldtilskuer. Vi vandt 4—1.

Mod A.B., der hører til de jævne hold i turneringen, kneb det lidt med at komme i gang. Der blev taget lidt let på sagerne, men i 2. halvleg fik vi overtaget med det resultat, at vi vandt 7—3.

Kampen mod 1903 blev god fra begge sider. Vi burde have vundet med et par måls overvægt; resultat 2—1.

Mod Ø.B. gik det meget smertefrit. Det sørgede Ø.B.erne for. Efter at vi havde scoret 2 mål, begyndte de herrer at skændes. Der faldt mange kraftige injurier, og det blev så voldsomt, at dommeren i halvlegen udviste målmanden. Et mere klassisk skoleeksempel paa, hvordan man ikke skal opføre sig, kan ikke fremvises. Vi vandt 11—0.

Den sidste kamp mod H.I.K. tabte vi fortjent. Banen var nøjagtig, som Idrætsparken er i øjeblikket: et morads. Kun ude i siderne var der græs, hvor det var muligt at spille bold. Trods dette blev der spillet korte bolde og snævre kombinationer, som var helt håbløse på denne bane, hvor enhver pasning blev hængende i mudderet, og enhver dribbling spild af kræfter. Det lettede modspillerne chancen for at bryde angrebene. Begge vore mål blev scoret af højre wing, men heller ikke dette kunne animere til at ændre taktik med spil på fløjene og lange skift fra side til side. Det eneste rigtige spil på en sådan mudderbane. Og så en lille ting: fodbold er et holdspil, hvor det kan hænde, at en spiller kommer ud for, at bolden ikke vil trille rigtigt. Men det berettiger ikke til surhed, så man bliver en mindre god arbejdskraft for holdet til skade for de øvrige kammerater. Så er der kun en ting: op med humøret og gøre en indsats efter bedste evne til gavn for holdet, sin klub og ikke mindst for sig selv.

Som det fremgår af oversigten, røg vi ved nederlaget til H.I.K. ned på fjerdepladsen, men

der er kun 2 points forskel på nr. 4 og nr. 1. De fire første hold er meget jævnbyrdige, og kampen til foråret om førstepladsen bliver meget hård. Med det kendskab jeg har fået til de forskellige hold, tror jeg, vi har en reel chance. Ved fortsat godt kammeratskab parret med flid og den store interesse, I har udvist i efteråret, må I kunne nå langt.

Omkampen i pokalturneringen mod B.1903 spilles først til foråret.

Stillingen 1. ynglinge.

	Kampe	Points	Mål
1. K.B.	9	15	44—11
2. K.F.U.M.	9	15	31—14
3. Fremad A.	9	14	32—10
4. Frem 9	9	13	40—16
5. Ø.B.	9	8	14—26
6. A.B.	9	7	22—41
7. 1903	8	5	17—20
8. H.I.K.	9	5	14—32
9. B.93	8	4	12—33
10. Brønshøj	9	2	9—32

For 2. ynglinge må efterårsturneringen stort set siges at være gået jævnt godt. Vi har været udsatte for en del sygdom blandt spillerne, og det har haft en væsentlig indflydelse på resultaterne, som er følgende:

	Kampe	Points	Mål
1. K.B.	9	16	51—13
2. A.B.	9	12	23—11
3. Frem 8	8	11	34—15
4. Ø.B.	9	11	30—20
5. H.I.K.	8	10	25—16
6. Fremad A.	9	9	25—16
7. 1903	8	8	24—29
8. K.F.U.M.	9	6	21—26
9. Brønshøj	9	2	13—57
10. B.93	8	0	5—44

2. ynglinge b står fint, og der er vist meget stor interesse fra spillerne og alle reserverne. Der møder altid 15 mand, når holdet skal spille; bliv ved med det. Den turnering må I hente hjem til klubben.

Stillingen:

	Kampe	Points	Mål
1. Fremad A.	8	14	42—6
2. Frem 8	8	13	46—20
3. V.I.F.	8	12	43—20
4. K.F.U.M.	8	11	16—14
5. Ø.B.	8	9	52—32
6. Husum	8	5	25—28
7. Hvidovre	8	5	21—27
8. Viktoria	8	2	7—42
9. Borup	8	0	3—74

B. M.

Næste nr. af medlemsbladet bliver februar-nr. med indkaldelse til generalforsamlingen i begyndelsen af marts.

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtgade 1

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor ... den smukkeste Ring til den billigste Pris

✧ JUNIORES ✧

Som sædvanlig naar Efteraarssæsonen er slut, vil vi se tilbage og tage et Skøn over de Resultater, vi har opnaaet i første Halvdel af Turneringen. Holdenes Placering i deres respektive Rækker findes i en Oversigt andet Steds i 1 det, og jeg skal her kun komme ind paa Resultaterne.

1. Jun. har spillet 9 Kampe, hvoraf de 5 blev vundet, 2 endte uafgjort og 2 blev tabt. De fem Sejre blev vundet over Fremad, A. med 2—1, K. B. med 2—0, Ø. B. med 4—1, K. F. U. M. med 5—1 og Brønshøj med 11—0. Vi spillede uafgjort 0—0 mod H. I. K. og 2—2 mod 1903, og de to Nederlag, vi led, var til B. 93 med 3—4 og til A. B. med 1—3. Desuden har vi i Pokalturneringen slaaet Pioneren med 17—0 og spillet 0—0 med K. B. Af de her nævnte Kampe er kun de syv omtalt i tidligere Numre, og Bladet og jeg skal derfor fortælle lidt om de to sidste. Brønshøj blev som nævnt slaaet med 11—0, og det var 1. Jun. største Turneringssjæ i denne Omgang, men det var ogsaa en let Modstander, og Maalantallet kunde lige saa let være blevet det dobbelte. Saa kneb det til Gengæld mere i den sidste Kamp mod B. 1903, hvor vi kun opnaaede uafgjort 2—2 og vort udlignende Maal først blev scoret ¾ Min. før Tid. Dog burde vi allerede i første Halvleg have sikret os saa stort et Forspring, at B. 1903 ikke havde kunnet true os saa haardt, som de gjorde. Holdet ligger som Nr. 3 med 12 Points efter B. 93 og A. B., der har henholdsvis 18 og 16 Points, saa der er noget at spille efter, naar vi til Foraaret begynder paa anden Omgang. Naar man tænker paa det lidt sløje Materiale, vi startede med, og saa ser Holdet i Dag, maa man forbavses. I den første Kamp mod B. 93 var der en 3—4 Fejltagelser, men efter at Fejlene var rettede, har Holdet udviklet sig og lidt efter lidt blevet et godt spillende Hold, der er en Trusel for selv de to førende i Rækken. Det er særlig glædeligt at konstatere dets glimrende Kampmoral, aldrig bliver der givet op, men tværtimod kæmpet fra første til sidste Fløjt. Jeg vil i den Forbindelse minde om Kampen mod K. F. U. M., hvor vi haardt trængt kun førte 2—1 til 4 Min. før Tid, for saa i de sidste 3 Minutter, da Modstanderne havde slaaet sig til Taals med Resultatet, at score ikke mindre end 3 Maal. Ogsaa den sidste Kamp mod B. 1903, hvor der blev slidt og slæbt lige til det sidste for at opnaa Udligning, er der Glæde ved at tænke paa.

2. Jun. har ogsaa spillet 9 Kampe og opnaaet følgende: Sejre over B. 93 med 2—0, over K. F. U. M. med 4—0, over Brønshøj med 9—0 og over Ø. B. med 3—1. Tre Kampe blev tabt, nemlig til K. B. med 1—4, til A. B. med 0—1 og B. 1903 med 0—7. De to resterende Kampe endte uafgjort 2—2 mod H. I. K. og 1—1 mod Fremad, A. Holdet har saaledes opnaaet 10 Points og ligger placeret som Nr. 5. Det er gaaet en Del op og ned, men det sidste store Nederlag skyldes dog, at vi den Dag var væsentlig svækket med 5 Afbud, og dernæst at 1 Mand udeblev. Vi maatte derfor spille med 10 Mand, hvoraf 5 var Reserver, og selv om der blev kæmpet bravt, var Nederlaget uundgaaeligt. Til Tider har Holdet spillet udmærket for saa andre Gange at præstere det argeste Skidt, og det er lidt af en Skuffelse, at Holdet ligger saa daarligt, da jeg er sikker paa, at det er et af de bedste i Rækken, men forhaabentlig bliver det bedre til Foraaret, hvor vi gerne skulde avancere en 2—3 Pladser.

3. jun. a har spillet 7 Kampe, vundet 3, spillet 1 uafgjort og tabt 3. Det er et jævnt Hold, og dets Placering som Nr. 4 er meget passende efter Rækkens Styrkeforhold. Drengene paa dette Hold har været meget flittige med Træningen, og det skal de have Ros for. Hvis den Fremgang, der er sporet, fortsættes til Foraaret, er der maa-ske Chance for at krybe højere op. De opnaaede Resultater er som følger: Vundet 4—0 over Fremad A., 4—0 over K. F. U. M. og 3—1 over Ø. B., tabt 0—4 til A. B., 0—4 til B. 93 og 2—4 til K. B. Den uafgjorte Kamp var mod B. 1903 og endte 2—2.

3. jun. b, der i Aar spiller i en anden Pulje, har spillet 4 Kampe, hvoraf de 3 blev vundet og 1 tabt. K. B. blev slaaet med 5—0, Hellas med 5—1, Sundby med 3—0, og Nederlaget blev tilføjet os af Ø. B. med 0—3. Desuden skulle vi have spillet med 1908, men dette Hold blev trukket, og vi maatte derfor nøjes med 4 Kampe. Holdet har altsaa opnaaet 6 Points og ligger som Nr. 1 sammen med Ø. B., der ligeledes har 6 Points. Det er et morsomt Hold, og her gælder det samme som for 3. jun. a med Hensyn til Træningen — I har været myreflittige, og der er ingen Tvivl om, at I er blevet meget dygtigere, siden vi startede, og hvis Træningen fortsættes med samme Flid til Foraaret, er der en stor Chance for at vinde denne Række.

Der er indendørs Træning i Juniorlokalet hver Tirsdag og Torsdag Kl: 8. Tilslutningen har imidlertid været saa stor, at vi efter Juleferien bliver nødsaget til at dele det, saaledes at 1. og 2. Junior møder om Torsdagen og de to 3. jun. Hold om Tirsdagen. Altsaa paa Gensyn den første Tirsdag og Torsdag i det nye Aar. Til Slut vil jeg ønske jer alle en glædelig Jul og et godt Nytaar.

P. M.

Stillingen:

1. jun.

1. B. 93	9	Kampe	18	Points
2. A. B.	9	»	16	»
3. Frem	9	»	12	»
4. B. 1903	9	»	11	»
5. Ø. B.	9	»	9	»
6. K. B.	8	»	7	»
7. H. I. K.	9	»	5	»
8. K. F. U. M.	8	»	4	»
9. Fremad, A.	7	»	4	»
10. Brønshøj	9	»	0	»

2. jun.

1. A. B.	8	Kampe	14	Points
2. B. 1903	9	»	14	»
3. K. B.	8	»	12	»
4. B. 93	9	»	12	»
5. Frem	9	»	10	»
6. Ø. B.	9	»	7	»
7. Fremad, A.	7	»	6	»
8. H. I. K.	9	»	5	»
9. K. F. U. M.	8	»	4	»
10. Brønshøj	8	»	0	»

3. jun. a

1. K. B.	7	Kampe	10	Points
2. B. 93	6	»	8	»
3. A. B.	5	»	7	»
4. Frem	7	»	7	»
5. Fremad, A.	7	»	6	»
6. B. 1903	6	»	5	»
7. Ø. B.	6	»	4	»
8. K. F. U. M.	6	»	1	»

3. jun. b

1. Ø. B.	4	Kampe	6	Points
2. Frem	4	»	6	»
3. Sundby	4	»	2	»
4. K. B.	4	»	2	»
5. Hellas	4	»	2	»

P. M.

✧ DRENGE ✧

Vi er nu naaet igennem Halvdelen af Turneringen, og Stillingen er den, at K. B., A. B. og Frem ligger i Spidsen, og det bliver sikkert mellem disse Hold, at Kampen om 1. Pladsen kommer til at staa til Foraaret.

Stillingen er:

	Kampe	v.	u.	t.	Maal	Points
K. B.	9	7	1	1	27—9	15
Frem	8	6	1	1	49—10	13
A. B.	8	5	2	1	21—8	12

Med Hensyn til vort 1. Drengehold er det saa godt som det samme Hold, der i Fjor vandt 3 Drengeturneringer uden at tabe en eneste Kamp, men efter en meget fin Start — H. I. K. blev slaaet med 13—0 og KFUM ligeledes med 13—0 — var det som om de store Sejre var for meget for Holdet, og for os uden for Snoren var det som om Holdet nu troede, at det hele gik af sig selv, og i de følgende Kampe var Spillet ikke af samme Klasse som vi havde set Holdet kunde præstere, og paa H. I. K.s Bane i Pokalkampen maatte Holdet saa langt ned, at det først i det 58. Minut af Kampen udlignede til 2—2. Det var en flov Historie. Og i Kampen mod A. B. naaede vi saa Bunden, idet vi tabte; men det var Holdets egen Skyld, idet der slet ikke blev gaaet til Sagen. Vore Drenge stod helt stille og lod hele Tiden A. B. komme først til Bolden.

Men saa langt skulde vi altsaa gaa, før Holdet tog sig sammen og atter viste det Spil, det kan, thi i den sidste Kamp mod 1903 var der atter kommet Fart og Flugt over Spillet, og med en Sejr paa 9—1 sluttede Efteraarssæsonen. Der er ingen Tvivl om, at der paa Holdet er Drenge, som med Flid vil kunne naa det helt store, men til Tider er der for lidt Alvor, naar vi sammen taler om de Fejl, vi har lavet i de sidste Kampe. Men jeg haaber og tror, at Holdet til Foraaret vil gaa ind for Sagen, saa vi ogsaa denne Gang kan opnaa et fint Resultat for vor Klub.

5 Drenge af Holdet har ikke svigtet Træningen en eneste Gang i Efteraarssæsonen, og det maa man vist kalde et fint Resultat.

Stillingen for II Drenge:

	Kampe	v.	u.	t.	Maal	Points
A. B.	8	6	2	0	24—8	14
H. I. K. ...	9	6	1	2	22—14	13
Frem	8	5	1	2	24—6	11

Ogsaa her ser det ud til, at der skal blive en haard Kamp om 1. Pladsen. Med Hensyn til II Drenge startede de ret svagt, men efterhaanden kom der mere Facon over Holdet, og havde vi ikke mod A. B. og KFUM været saa uheldig, som Tilfældet var, kunne vi nu ved Efteraarsturneringens Afslutning have ligget som Nr. 1; men vi maa huske paa, at for at vinde, maa vi skyde paa Maalet.

Der er paa Holdet nogle Drenge, der ikke har den rette Forstaaelse af, at det er under Træningen, at Grunden til et godt Kammeratskab, der som bekendt bærer et Hold, bliver lagt. Det er nemlig kun Stammen paa Holdet, der træner og gør et godt Stykke Arbejde, og som Følge deraf ogsaa i Kampene maa tage det store Slæb. Men nu faar de Drenge, der har svigtet, en Chance under Vintertræningen, og saa tager vi det i Betragtning, naar vi til Foraaret rykker ud i Marken og Holdene igen skal sættes. Paa

II Drenge er der 2 Drenge, der ikke har forsoemt Træningen en eneste Gang.

Vi vil efter Jul atter genoptage indendørs Træningen, og Mandag d. 10. Januar mødes vi saa igen. P. T. P.

3. drenge b sluttede efteraarssæsonen den 1. oktober. Holdet har haft 5 kampe, og resultaterne har været følgende:

C. I. K.	1—4
G. V. I.	3—1
Hellas	5—2
Hvidovre	5—2
Kastrup	3—0

Som man ser af resultaterne, har vi opnaet 8 points af 10 mulige. Et godt resultat i betragtning af, at holdet ikke, teknisk set, står på et særligt højt stadi. Drene gær dog til opgaverne med liv og sjæl, og det skal nok i det lange løb bære frugt. Vi tabte den første kamp, og det var retfærdigt, men for det første var jeg lige trådt til som træner og kunne derfor ikke være så godt kendt med drengene som senere på sæsonen, og for det andet havde vi ikke de rigtige spillere på de rigtige pladser, men det har senere rettet sig. Med det hold, som har spillet de sidste kampe, tror jeg ikke, vi havde tabt denne kamp. Alt i alt synes jeg, man kan være tilfreds med holdets stilling i øjeblikket. Holdet er nr. 2 i efteraarssæsonen.

Så er der lilleputterne, som sluttede den 31. oktober. Resultaterne er her:

B. 93	2—2
Brønshøj	0—6
Ø. B.	7—3
B. 1903	1—1
K. F. U. M.	3—1
Fremad, A.	5—0
H. I. K.	2—0
A. B.	2—0
K. B.	1—0

For lilleputterne gælder det samme som 3. drenge b. Deres tekniske færdigheder er endnu ikke så fremragende, men de er meget glade for at spille bold, så dygtigheden kommer sikkert nok med tiden.

Vi led et stort nederlag til Brønshøj, men vi var kun 10 spillere, og det betyder meget på sådan et hold. Selv med 11 spillere havde vi sikkert tabt alligevel, da Brønshøj var meget stærk den dag. Når man ser bort fra dette nederlag, har holdet klaret sig udmærket, og jeg må sige, at med en smule held havde vi vundet de 2 uafgjorte kampe mod B. 93 og B. 1903. 14 points af 18 mulige synes jeg også er et fint resultat, og vi går fortrøstningsfuld foraarssæsonen i møde, især når man ser, hvor flittigt alle møder til træning, det være sig både 3. b og putterne. — Holdet er nr. 1 i efteraarssæsonen.

E. H.

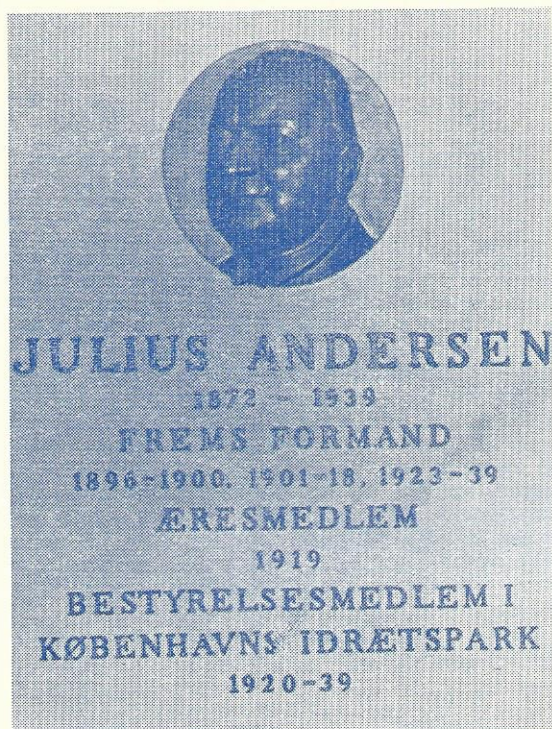

Amagerbrogade 96 . Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af alle Musikinstrumenter.

Mindetavle for Julius Andersen

Til fødselsdagen i 1946 fik klubben af F. O. B. (Frem's old boys) foræret et relief af klubbens store mand og mangeårige formand Julius Andersen.

Relief'et er udført i bronze af den kendte billedhugger *Stæhr Nielsen*, tidligere medlem af klubben og spiller på vore sekunda-hold for 25—30 år siden.

Som model havde billedhuggeren kun et fotografi af Julius Andersen, men tiltrods herfor har han formået at ramme Julius Andersen's karakteristiske ansigtstræk på en strålende måde.

Bestyrelsen har nu ladet dette relief sætte på en marmortavle, som er anbragt i indgangen til klubhuset således, at det er det første, der møder øjet, når man går ind.

Mindetavlen, som indeholder de data for Julius Andersen, der blev at så stor betydning for klubbens fremtid, blev fuldført her i efteråret og vil for den kommende tid stå som et minde om det pionerarbejde både for *Frem* og *Københavns Idrætspark*, som Julius Andersen udførte.

Red.

DE gi'r Bolden op

og vi leverer
Smørrebrødet

Central 7075 & 7076
Central 7095 & 7096
Byen 7076
Eva 7076
Godthåb 7076
Palæ 7076
Ryvang 5047

Ingerslevsgade 60 . København V.

BLADUDVALGET

ønsker alle medlemmerne, annoncørerne samt alle vore venner og læsere en god og hyggelig jul og et godt nytår med tak for året, der svandt.

Boldklubben **FREM**

stiftet 17. Juli 1886.

Adresse: Julius Andersensvej 3, S.V.
Telefon: Valby 1317 - 1331.
Medlemstelefon: Valby 1331.
Kontortid: 13—17 (Lørdag undtaget).
Postgirokonto: 65389.

Bestyrelsen:

Formand: Direktør *B. Langvold*.
Næstformand: Driftsleder *V. Skousen*.
Kasserer: Driftsingeniør, cand. polyt.
Kurt Nielsen.
Værktøjsmester *A. Henrichsen*.
Inspektør *Georg Hansen*.
Prokurist *Carl Petersen*.
Assistent *Henri Olsen*.
Bestyrelsens Sekretær: *L. Svane*.

Spilleudvalget:

Formand: *H. Olsen*, Næstformand: *V. Skousen*,
Albert Olsen, *Leif Knudsen*, *H. Colberg*.

Seniorafdelingen:

Træner: *R. C. Mountford*.
Massør: *Aksel Rasmussen*.

Yngre Afdeling:

Inspektør *Carl Petersen*.

Fodboldbanerne og Klubhuset:

Inspektør og Materialforvalter: *A. Henrichsen*.

Medlemsbladet:

Ansvarshavende Redaktør: *V. Skousen*.
Bladudvalg: *Georg Hansen*, *Poul Mertins*,
Henri Olsen.
Fotograf: *E. Mønster*.